

ti, fiducialiter apprehendendo meritum Christi. Unde ad fiduciam vel maximè respicitur, quando actus fidei ἀποδοχή, apprehensio vocatur 1. Tim. I, 15. & fides ipsa λαμβάνειν, accipere, καὶ λαμβάνειν, ὅθεν λαμβάνειν, ad se recipere Job. I, 5. II. 12. Coloss. IV, 17. hoc est, agnoscere ac imprimis credere dicitur; sicut exponitur Job. XVII, 8. Et ipsum (ἐλάβον,) accepērunt; & (ἔγνωσαν) cognoverunt, & (ἔπιστευσαν) crediderunt, quod Tu me misisti; non consentiendo tantum, sed & fidendo, quia tui, hoc est, fideles sunt; ibid. v. 9. Ergò in hac apprehensione fiduciali fides quoq; in justificando maximè spectanda venit.

§. 4. Fiducia verò illa in nobis est; Ergò quando fides sola dicitur justificare, respectu nostri